

GEMEENSCHAP EN VERBONDENHEID

Niet individualistisch, maar samen als lichaam van Christus leven en elkaar dragen. Zoals de eerste gemeente gevormd werd rond gebed, het breken van het brood en zorg voor elkaar, zo zijn ook wij geroepen om een gemeenschap te bouwen.

'U bent samen het lichaam van Christus, en ieder van u is een deel daarvan.' – 1 Korintiërs 12:27

Jullie zijn het lichaam van Christus, iedereen krijgt daarin zijn eigen plek

Lees 1 Korinthe 12

Soms gebruiken mensen beelden om iets duidelijk te maken. Eén beeld zegt soms meer dan duizend woorden. Paulus schrijft aan de gemeente van Korinthe. Hij geeft hen onderwijs over de gaven van de Heilige Geest. Concreet denkt hij aan de gaven die de Geest aan de gemeente geeft. Die gaven zijn heel divers. Ze laten iets zien van hoe veelzijdig God de Heer is. Maar de diversiteit gaat niet ten koste van de eenheid. Net als bij een lichaam. Een lichaam heeft veel delen, toch is het één lichaam. Juist de veelheid draagt bij aan de eenheid.

Paulus noemt het voorbeeld van een lichaam. Met dat beeld zegt hij iets over de gemeente. De kerk is ook een lichaam. De Bijbel noemt de kerk het lichaam van Christus. Niet alleen de wereldwijde kerk, maar juist ook heel praktisch de plaatselijke gemeente met de mensen die daarbij horen.

De gemeente van Korinthe is uit zendingswerk ontstaan. Paulus bezocht de stad en vertelde het goede nieuws van God over Jezus Christus. Gods Zoon die mensen terugbrengt bij God. Er waren mensen die hun vertrouwen op Jezus stelden. Zij werden gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Voortaan hoorden ze bij Jezus Christus. Maar dat niet alleen. Voortaan hoorden ze ook bij de gemeente van Jezus Christus. Wie gaat geloven in Jezus Christus krijgt ook een plekje in de gemeente van Jezus Christus. De goede Herder is niet los verkrijgbaar van de kudde. De doop ook niet. De doop is een teken dat je ingelijfd wordt bij de gemeente van Jezus Christus.

Paulus herinnert de gemeenteleden aan hun bekering en hun doop. Hij zegt: *'Wij zijn allen gedoopt in één Geest en daardoor één lichaam geworden.'* Letterlijk zegt hij: *'Wij*

zijn allen door de Geest één lichaam ingedoopt. Door de Geest ondergedompeld in één lichaam. De doop betekent dat je ingelijfd wordt in de gemeente van Jezus Christus.

En nu komt waar het Paulus om gaat: toen die mensen uit Korinthe tot geloof kwamen en zich lieten dopen en ingelijfd werden in de gemeente, toen gaf God de Héér aan ieder van hen een eigen plek en gaven van de Geest.

Denk aan een lichaam. Een lichaam bestaat niet uit een verzameling van losse onderdelen. Een lichaam is een organisch geheel. Zo is het ook bij de gemeente. God verzamelt niet een aantal losse ogen, oren, en andere delen, en zet die dan in elkaar tot één lichaam. Maar het lichaam was er al: het lichaam van Christus, de gemeente. Jullie zijn daarin ingelijfd. Toen dát gebeurde gaf God jou die plek in het lichaam, ieder van jullie met zijn eigen gaven.

Nu zijn we waar we wezen moeten als het gaat om het onderwerp genadegaven. Bij de gaven van de Geest gaat het niet over leuk, welke gaven zijn er, wat kan ik ermee? Maar de gaven van de Geest staan in een setting. Ze horen bij de plek die ieder van ons krijgt in de gemeente van Jezus Christus. Hoe verschillend de genadegaven van de Geest ook zijn, ze zijn naar hun wezen niet individualistisch, maar gericht op het geheel van de gemeente.

Genadegaven zijn heel verschillend. Hoe kunnen we daarmee om gaan?

God heeft de mens geschapen en alle delen van zijn lichaam en eigen plek gegeven. Er hoeft geen concurrentie te zijn tussen ogen, oren, handen en voeten. De plek die zij innemen hebben ze gekregen van God. Ze hoeven alleen maar dankbaar die plek in te nemen en doen waarvoor ze gemaakt zijn. Als ze dat doen dan functioneert het lichaam goed.

Zo geldt het ook in de gemeente van Jezus Christus. Als God de plaatsen toewijst dan kun je ervan op aan dat dat eerlijk en zuiver gebeurt. Hij heeft jou gemaakt, Hij weet wat voor jou de beste plek is. Sterker nog: Hij heeft jou speciaal voor die plek gemaakt!

Dan heb je alle reden tot dankbaarheid en erkenning. Dat je jouw ontvangen plek en gaven aanvaardt en inneemt. Als je dat doet dan zul je groeien en bloeien. En je hebt helemaal géén reden tot ontevredenheid, of dat je jezelf steeds vergelijkt met anderen uit jaloezie, of dat je op anderen neerkijkt. Dat is nergens voor nodig. God die het best de gaven en de taken kan verdelen, die heeft jou jónw gaven en plek gegeven.

Paulus zegt: *'Zet jezelf niet lager neer dan anderen.'*

Laat de voet niet zeggen: *'Ik ben niet de hand, dus ik hoor niet bij het lichaam.'* Alsof de hand meer is dan de voet. De voet is ook nodig. Als het lichaam alleen uit handen bestaat, dan is het helemaal geen lichaam.

Zo geldt het in de gemeente ook. Stel dat wij denken dat de dominee meer is dan andere gemeenteleden. Of de ouderling. Maar een gemeente met alleen maar dominees, dat zou niet werken.

Stel dat jij jezelf lager neerzet dan anderen, hoe kun je dat veranderen? Veranderen begint met hoe je naar jezelf kijkt. Zie jezelf niet als overbodig of waardeloos, maar als kostbaar, bruikbaar, nuttig lid van het ene geheel. Erken en geloof dat jezelf ook die ene Geest van God hebt ontvangen. Minacht Hem en zijn gave voor jou niet. Stop die gave niet weg. Onderzoek ook bij jezelf of er jaloezie is als je jezelf lager neerzet dan een ander. Als je vindt dat jij geen mooie gaven hebt gekregen en dat je recht had op wat jij zelf een betere gave vindt. Dan heb je je trots op te geven en je eigen gaven die je kreeg weer te leren waarderen.

Paulus zegt ook: *'Zet jezelf niet hoger neer dan anderen.'* Zeg niet: *'Ik heb jou niet nodig.'* Denk aan de genadegaven waar Paulus het over heeft. Aan al die verschillende gaven. Misschien denk jij bij sommige gaven: *'Wat bijzonder, ik wilde dat ik die gave had.'* En misschien denk je bij andere wel: *'Die gaven zijn zo gewoon. Die hoef ik niet.'* Maar ál die gaven zijn nodig, al die mensen met al die gaven, precies in hun eigen kracht.

Denk aan je lichaam. Misschien vind je jouw hand en voet sterk en denk je van jouw lever of je nier dat die zwak zijn. Wat kun je daar nu mee presteren? Maar om goed te functioneren zijn je lever en nieren meer noodzakelijk dan je handen en je voeten. Zo geldt het in de gemeente ook. Misschien is dat gemeentelid waar jij op neerkijkt wel het meest trouw in bidden voor de gemeente en daarin een onmisbare steunpilaar. Als jij de neiging hebt sommige gemeenteleden onder te waarderen bedenk dan dit: *'Jij zelf bent onmisbaar in het geheel, inderdaad, maar je bent niet meer onmisbaar dan de ander.'*

In het lichaam is tegelijk een eenheid én een veelheid: er is één lichaam dat bestaat uit veel delen. De eenheid is dat het gaat om het ene lichaam, de ene Christus, de ene Vader, de ene Geest. De veelheid is dat wij allen daarbij horen, zo verschillend als we zijn. Niet alleen verschillend wat betreft de genadegaven die we gekregen hebben. De gemeente van Korinthe bestond ook uit mensen van verschillende afkomst en status. Er waren Joden en Grieken. Er waren slaven en vrijen. Zij allen hebben hun vertrouwen op Jezus Christus gesteld. Daarom horen ze er allemaal bij en zijn ze allemaal nodig. Ook dat mag je op ons betrekken. Afkomst speelt geen rol. Uit welk land je ook komt, of welk volk, welke cultuur, of uit welke kerk, Jezus Christus heeft jullie hier in de gemeente bij elkaar gezet. Je hoort er allemaal bij. Status speelt ook geen rol. Welke opleiding je ook gevolgd hebt en wat voor werk je doet of als je werkloos bent, en wat voor functies je bekleedt. Hoe verschillend we ook zijn, samen zijn we één als gemeente van Jezus Christus.

De eenheid hoort erbij én de veelheid hoort erbij. De veelheid is geen concurrentie, maar zo heeft God het bedoeld. De veelheid gaat niet ten koste van de eenheid, maar dient de eenheid.

We sluiten af met twee belangrijke lessen:

Les 1: Alleen samen kunnen we als een geheel functioneren.

In een lichaam hebben alle delen hun plek. Samen zijn ze nodig om het lichaam als één lichaam te kunnen laten functioneren. Een oog is niet bedoeld om los aan een lichaam te hangen, maar het lichaam te leiden en te sturen. Een voet is bedoeld om het lichaam te helpen zodat het kan gáán. De onderdelen hebben hun eigen plek gekregen in dienst van het geheel!

Zo werkt het ook in de gemeente van Christus. Vertrouw je op Jezus Christus? God heeft jou –als je een gezin hebt gekregen, dan met je gezin– een plek gegeven in deze concrete gemeente van Jezus Christus. Jij bent in dienst van het geheel! Dat is niet iets naars, maar iets moois! Net zoals het voor een hand niet naar is om hand aan het ene lichaam te zijn, maar een eer. Zo ook voor jou! Mét dat je op Jezus vertrouwt heeft God je zijn Geest gegeven om in je te wonen. Hij heeft je ook één of meer eigen genadegaven gegeven. Je kreeg die genadegaven om volop mee te doen in het geheel van de gemeente.

Jij bent onmisbaar. Zonder jou functioneert de gemeente slechter. Net als een lichaam zonder hand, nier, of oog slechter functioneert. Dit is een troost voor als wij denken dat wij overbodig zijn. Je bent niet overbodig. Je bent broodnodig. Dit is een correctie als wij onszelf met onze gaven ónder mensen met andere gaven neerzetten. Of bóven anderen. Het helpt als je inziet en begrijpt hoe een lichaam eigenlijk werkt. Logisch dat ik erbij hoor en onmisbaar ben. Juist op mijn plek in het geheel. Daarvoor ben ik er. Hoe kan ik denken dat ik overbodig ben? Hoe kan ik afstand nemen? Daarmee ontken ik ten onrechte wie ik in Jezus Christus ben.

Daarom neem geen afstand van het lichaam van Jezus Christus. Ontvang je plek dankbaar. Neem je plek in. Draag in de Naam van Jezus Christus bij aan het geheel.

Les 2: Alleen met respect voor ieders eigenheid kunnen we als geheel functioneren.

Een oog is anders dan een oor. Je longen zijn weer anders. Je hebt unieke lichaamsdelen gekregen. Die eigenheid hoort er bij! Zo heeft God het gewild. Zo moet het blijven! Probeer niet van jouw oog een oor te maken. Of van je hand een long. Dan gaat het mis. Alleen als je jouw lichaamsdelen respecteert in de eigen plek die ze van God kregen, dan kun je functioneren.

Zo werkt het ook in de gemeente van Christus. Erken de unieke gaven en plek die God aan jou én aan de ander heeft gegeven. Alleen als we dat doen, dan is er ruimte voor ontplooiing en groei volgens wat God in ieder van ons heeft gelegd.

Dit is een troost voor als wij denken wat stel ik nu voor? Dat hoef je niet te denken. Juist zo als jij bent ben je goed en mooi en nodig. Dit is een correctie voor als we leden van de gemeente willen dwingen of bijschaven of sturen naar óns inzicht of ideaal. Wij hoeven niet ons plan te maken van wat een gemeente is en wat een gemeentelid moet doen, en dan iedereen daaraan af te meten. Dat je een vinkje krijgt als je aan mijn ideaal voldoet. Net als soms bij ouders gebeurt, bijvoorbeeld dat je voor jouw kinderen bepaalt wat ze moeten doen. Wij mogen kijken hoe uniek God ons allemaal zelf gemaakt heeft, en hoe dát het beste uit de verf mag komen!

Gespreksvragen

1. In 1 Kor 12 staan nogal wat lichaamsdelen. Welke genadegaven heeft God jou gegeven en hoe verhouden die zich tot het lichaam, de gemeente van Jezus Christus?
2. De VEG is een congregationalistische gemeenschap. Dat betekent dat de congregatie, ofwel de gemeente, het voor het zeggen heeft en dat we samen bepalen hoe we gemeente zijn en wat we belangrijk vinden. Wat zou jouw rol daarin kunnen zijn met jouw genadegaven?
3. Ook in onze gemeente is er eenzaamheid. Wat zijn volgens jou de oorzaken van eenzaamheid binnen de gemeente? Hoe zou jij hieraan kunnen werken?
4. Tegenwoordig kunnen we de dienst gemakkelijk via YouTube volgen. Elke zondag kijkt zo een grote groep mensen via tv of computer mee, zonder fysiek aanwezig te zijn. Hoe zie jij in dit kader de begrippen gemeenschap en verbondenheid? Is het mogelijk om op deze manier verbonden te zijn? Wat zou je kunnen doen om dat te bevorderen?